

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיפוי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות ויחי - שמות תשפ"ב • עלון מס': 79

השגחה שבועית

איך הגיע לכאן המשוגע הזה?

הוא הגיע לרב של הקהילה היהודית כשהוא מלא בכוונות טובות. "אני רוצה לשמור שבת!"
 "אי אפשר", ענה לו הרב, "רק ליהודי מותר לשמור שבת. אתה גוי, ואם תשמור שבת תהיה חייב מיתה".
 "אני לא מבין מה פשר האפליות האלה. זה לא הוגן, למה לשכן היהודי שלי מותר לשמור שבת ולי אסור?"
 הרב הסביר לו בנחת, "כי הוא שייך לעם הנבחה. האלוקים בחר בו, וזאת מציאות שאי אפשר לשנות".
 "שהרב ידע שהשכן הזה שלי, בכלל לא שומר מצוות".
 "כואב לי לשמוע", ענה הרב בצער, "אבל זה לא משנה לענייננו. לך אסור לשמור שבת. רק לו יש זכות לשמור שבת".
 הגוי ממשיך להתעקש, והרב מסביר לו: "תאר לך מלך ששולט על חצי עולם. יש לו במדינה שרים חשובים וחכמים, מוכשרים ומקצועיים בכל מיני תחומים. וכשהם רוצים לבוא אל המלך, הם חייבים להזמין תור חצי שנה קודם לכן. מי שנכנס בלי רשות, מסתכן בנפשו.
 כשאתה תגיע פעם לאזור הארמון, תגלה שבפנים מסתובב לו חופשי איזה בן אדם משוגע, וכולם מתרגזים, למה כל החכמים מחכים בחוץ, בעוד הטיפוס הזה כבר בפנים".
 "למה באמת?" שואל הגוי.

"כי האדם הזה הוא הבן של המלך. אתה מבין? יהודי הוא בן של הקב"ה, ולכן הוא בפנים. יש הרבה מאוד יהודים מרוממים שזוכרים את מעמדם ומתאמצים לעבוד את המלך, אבל יש גם כאלו שלא. וכי זה משנה את המציאות? הרי גם בן שהשתגע נשאר בן!"

מתהלך לו יהודי בעולם וחושב: למה שיקרו לי סיפורים של גילוי השגחה פרטית? מי אני, שהקב"ה יקבל את תפילתי? כמה אני שווה בכלל? למה שיתחשבו בי?

תעשה את החשבון ותבין כבר למה. מה הם הסיכויים של אדם להגריל איזשהו פרס בלוטו? הסטטיסטיקה אומרת שאחד מתוך עשרים וארבעה אנשים, זוכה באיזשהו סכום בלוטו, ועם כל זה המוני אנשים עברו את חייהם מבלי לזכות בלוטו אף לא פעם אחת. עכשיו תחשוב. כשתיגוק חדש נולד לעולם, מה הסיכוי שהתיגוק הוא יהודי? אחד מתוך 1533!
 בעולם יש כיום כ-8 מיליארדי אנשים. מתוכם רק כ-15 מיליון הם יהודים. פחות מחמישית האחוז מכלל האנושות.
 אז אם עברת את כל הברירות הזו, ונבחרת להיוולד דווקא יהודי, בן לעם הנבחר, המעט מכל העמים - איך ייתכן שישכחו אותך? הרי אתה הבן של המלך. אתה מעניין אותו יותר מכולם, והוא מחכה לך, רוצה לשמוע אותך, שתבקש ממנו ותזכור אותו, ותצפה לו ותתפלל אליו. הוא בחר בך כי הוא רצה את הקשר הזה אתך דווקא, אז ודאי שאבא ישמע אותך.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

אשרי מי שבניו זכרים

את העבודה, אלא עושה את שלו ביושר ובתמימות ומצפה לישועה. הרי יש לו תפקיד חשוב שאי אפשר בלעדיו!
 כתוב בסוף מסכת קידושין (פב): **תניא רבי אומר: אי אפשר לעולם בלא בסם ובלא בורסקי, אשרי מי שאומנותו בסם ואוי לו למי שאומנותו בורסקי** - יש שני מקצועות ההפוכים זה מזה. הבשם שעוסק בייצור בשמים, כותש עלים ומפיק ריחות נעימים. מי שנמצא בסביבתו מריח ריח גן עדן, עד שאפשר לברך עליו 'בורא מיני בשמים'. לעומת זאת יש מקצוע של בורסקי - אדם שמעבד עורות: לוקח עור של בהמה, טובל אותה בכל מיני חומרים, ומעבד אותה כדי שיוכלו לייצר מזה חפצים שונים. בעבודה הזאת מפיקים ריח נורא ביותר. ממש אי אפשר לעמוד בקרבתו של הבורסקי. שפר חלקו של זה שעובד בשמים. מגיע הזמן להתפלל מנחה-מעריב, והוא פשוט יוצא מהחנות והולך לבית הכנסת, והכול נהנים להיות בקרבתו. לעומתו הבורסקי צריך לרוחץ ולהחליף את כל הבגדים, כדי שיוכל לבוא בין בני אדם. ועדיין למרות כל זאת, יש אנשים שאוהבים מלאכה זו. הרי חייבים שבעולם יהיו מעבדי עורות. מילא בגדים ונעליים אפשר לייצר מחומרים אחרים, אבל ספרי תורה, תפילין ומזוזות מיוצרים מעור, ואי אפשר בלעדיהם לקיום כל כלל ישראל בעולם!

יש שם המשך לגמרא - **אי אפשר לעולם בלא זכרים ובלא נקבות, אשרי מי שבניו זכרים, ואוי לו למי שבניו נקבות**. מדייק שם המאירי: שאמרו 'בניו נקבות', שהם מתנהגים כמו נקבות, וזאת היא אכן צרה צרורה שהם מחליפים את המטרה שלשמה נבראו. לעומת זאת, כשכל אחד משתדל למלאות את חובתו בעולמו, והבן מתנהג כמו בן תורה והבת כמו בת ישראל כשרה, זהו קידוש השם.
 יהי רצון שנוכה להתחזק עוד ועוד באמונה ובטחון, ולקדש שם שמים בעולם.
 (מתוך שיעור 229 בשער הבטחון)

מגדולותיו של הבורא יתברך, שסידר בעולמו עניין נפלא מאוד, שכל אחד יאהב להתעסק במשהו אחר, וכולם ביחד מסייעים ליישבו של עולם. נחשוב שכולם היו עושים את אותו הדבר. למשל: אם כולם היו מוכרים בחנויות, מי היה עובד במפעלי הייצור? אם כולם נהגים, מי יבנה בתי מדרשות? אם כולם יהיו כתבים ועורכים, מי ידפיס את העלונים? אם כולם יהיו חזנים חורים, מי יאזין להם? וכן הלאה. החלוקה של הכישרונות בעולם, היא מדויקת באופן כזה, שמצד אחד האדם יכול להתפרנס על ידי הכוח המיוחד שהיוצר חגן אותו, ומצד שני הוא תורם לכלל משהו מיוחד, שרק הוא יכול לתרום, וכך כולם מרוויחים. השאלה היא, אם כאשר תגיע שעת ניסיון, יזכור האדם שתכונתו הייחודית והמקצוע שבו הוא עוסק, הם רק אמצעים שהבורא נתן לו, ואיך שלא יהיה, הפרנסה היא מאת השם, הזן ומפרנס לכול, או שהוא יתבלבל וייחס למקצועו את המקור לכל הטובות?

מי שזוכה להתחזק באמונה ובטחון, מבין את היחס הנכון למקצוע. הוא מבין שתפקידו הוא רצון הבורא, ולכן הוא מתעסק בזה גם כשהסיבות מועילות לו לפרנסה, וגם כשיש קשיים. כדברי רבינו בפרק חמישי בהבדל השלישי: **אם לא יועילוהו הסבות, ידע כי יבואהו טרפו כשירצה ה', מאיזה עניין שירצה ולא יאסא בהן בעבור זה, ולא יניח להתעסק בהם לעבודת הבורא**. לעומתו, מי שעדיין לא למד ענייני בטחון, עוסק בפרנסה כשהיא מגיבה לו ורוחים יפים, אבל בתקופה קשה כשאין הכנסות, הוא עוזב אותה ומחפש משהו אחר. איננו מדברים אודות אנשים 'מרובעים', שאם לדוגמה הם עסקו בפיתוח תמונות ממצלמת פילם, הם ממשיכים לעסוק בזה גם היום. הרי היום כבר אין פילם, כמו שאין היום תיקונים לפרימוס ולתנור נפט, והעבודה שלהם אינה נצרכת בכלל. אלא מדברים על אנשים שעבודתם מועילה, רק שבאופן זמני אין הם רואים בה ברכה. מי שלומד בטחון אינו ממזר להחליף

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו השגחה פרטית
אידיש. עברית. אנגלית.

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

נחלי אמונה נובעים מהדוד

מוצאי שבת, יומיים לפני ראש השנה תשפ"ב. אני עומד בחלון ביתי שבבית שמש. מאורעות השנה האחרונה חולפים מול עיני רוחי. עוד מעט יבוא ראש השנה, עוד מעט יגזרו עלינו את כל שיתרחש בשנה הבאה. השנה האחרונה בכלל לא היתה קלה בעבורי, וכך גם השנה שלפנייה. קשיי הפרנסה השתרגו על צווארי, וחודש אחר חודש שרדנו אנו ומשפחתי במאמצים גדולים. אולי עתה, עם פתיחתה של שנה חדשה ובואה של הזדמנות חדשה, יבוא גם שינוי לטובה בכלכלת הבית!!

והנה אני מבחין בקו מבריק שעובר בחצר, ומחזיר את אורו של הפנס שמעל הבית. זהו נחל של מים. מאיפה מגיע לכאן נחל? מן הסתם יש נזילה במקום כלשהו. אני מזיז את ראשי ומתבונן, ואז למגינת לבי, מגלה שהנזילה נובעת מדוד השמש שלי.

מכיוון שיש לי משפחה גדולה ואני מוכרח שיהיו מים חמים במקלחת, היה עלי לסדר את העניין בדחיפות, כדי שנוכל להתארגן כראוי לראש השנה ולכל השבתות והמועדים הבאים עלינו לטובה. למחרת בבוקר התקשרתי לחבר שעוסק בשיפוצים ושאלתי אותו, מה לדעתו יכולה להיות התקלה בדוד. הוא אמר שסביר להניח שגוף החימום יצא מכלל שימוש, ולכן כדאי לי לקרוא בהקדם לאינסטלטור, שיחליף לי אותו בעלות של 450 שקלים.

מכיוון שהמצב הכספי אצלנו, כאמור אינו מזהיר, והרבה לפני שהחל הדוד לדמוע כבר רבו הוצאות היו"ט למעלה ראש, ניסיתי להציע שאקנה גוף חימום ואתקין אותו בעצמי. אולם חברי הזהיר אותי שלא ארוויח מכך כלום, כי ההרכבה של גוף החימום דורשת ידע ומיומנות שאין לי. הוא המליץ על אינסטלטור אמין ולא יקר, ואכן יצרתי אתו קשר. תוך זמן קצר הופיע האינסטלטור אצלי בבית. הוא יצא אל הדוד, בדק אותו מכל הכיוונים וקבע נחרצות: הדוד הלך! צריך להחליף את הדוד כולו.

"כמה זה עולה?" שאלתי באימה.

"שלושת אלפים שקלים!"

חייכתי חיום עגום. בעוד אני מנסה לחסוך 450 שקלים, מתגלה לי שבכלל אנחנו צריכים להוציא שלושת אלפים. אמנם אמרתי לעצמי: הקב"ה יודע את הכתובת שלנו, הוא יודע שאנחנו צריכים מים חמים, והוא יעזור לנו. "בסדר", אמרתי, "מתי תוכל להביא את הדוד?"

"מחר", ענה האינסטלטור.

"אתה יודע שמחר זה ערב חג, ואנחנו צריכים לנסוע מחוץ לעיר, אז בבקשה תבוא מוקדם, כדי שנספיק להשתמש במים החמים".

"בסדר גמור", ענה האינסטלטור. "אני אצרך מחר על הבוקר!" הוא סגר את הברז הראשי ואת הכפתור שמפעיל את הדוד, ויצא לדרכו.

רק יצוא יצא האינסטלטור, והנה מצלצל הטלפון. התוכנית שלנו היתה לצאת לראש השנה לרבי שלי ולהשכיר את הדירה לאדם שרצה להיות ליד הרבי שלו בבית שמש. בדמי השכירות האלו אנחנו משלמים חלק משכירות הדירה שאנו נמצאים בה בראש השנה. והנה השוכר עמו סיכמתי, מתקשר ואומר כי אשתו חלתה בקורונה, והם מבטלים את הנסיעה לבית שמש, וממילא גם את השכירות.

תוך כמה דקות נודע לי שעלי להוציא 3000 שקלים, וגם שדמי השכירות שיכלו להועיל - התבטלו. זה היה הרבה מדי, זה היה קרוב מדי האחד לשני, ואני הרגשתי שהקב"ה מדבר אלי. כן. הרי רק הוא עושה הכול, ורק הוא סידר את זה כך, שבשיא הלחץ תיפולנה על ראשי בשורות לא מרנינות שכאלה.

אספתי את ילדי ואמרתי להם: "הקב"ה מדבר אלינו, הוא אומר לנו משהו. בואו נשתף פעולה בשיחה הזאת. בואו נודה לה' על שככה אנחנו חשובים לו". וכך פתחתי ואמרתי בהתרגשות גדולה "מזמור לתודה!"

אמרתי פעם אחת, וחזרתי ושוב אמרתי, ובשלב מסוים יצאתי בריקוד, תוך שאני רואה מעם החלון את הנחל הזורם בחצר, שיצא מהדוד הסדוק שלי. שמחתי כי היה לי ברור שהקב"ה איתנו. שמחתי כי ידעתי שהקב"ה מדבר רק עם מי שחשוב לו, ואני חשוב אצלו! הוא מטפל בי! הוא אוהב אותי. הכול-הכול לטובה. אין בכך כל ספק! מזמור לתודה...

זמר נישא על שפתיי, שוב ושוב שוררתי וזימרתי את המזמור היקר - מזמור

יאומן כי יסופר - עין בעין יראו

שמי נדב מוסרי. אני גר במודיעין עילית ורוצה לספר לכם את סיפורי המפעלים של חברי היקר, הרב חיים גיא ג' בן מזל, שה' ישלח לו רפואה שלמה בקרוב. בשלב בו מסופר הסיפור בקו הוא מורדם ומונשם, ואני מתפלל שעד שהסיפור יתפרסם בעלון הוא כבר יתעורר לחיים, וימשיך בסדר יומו המלא והגדוש.

הסיפור שאני מספר כאן ארע כבר באלול תשע"ט, אולם חברי לא רצה לפרסם אותו. עכשיו, כשאנחנו כל כך זקוקים לזכויות בשבילו, אני בטוח שההתעוררות שתבוא מהמעשה הבא, תעמוד לו לזכות, ואם תוכלו להקדיש דקה של תפילה, לומר פרק תהילים לרפואת חיים גיא ג' בן מזל, אזי יש לכם זכות עצומה, לקיים בנו תלמידי חכמים.

את גיא ג' הכרתי לפני שלוש עשרה שנה בישיבת 'נזר ישראל' שבמודיעין עילית, ישיבה המקרבת יהודים לבורא עולם. מהרגע שגיא ג' גילה את אור האורות שבאמת, הוא עשה הכול כדי להשלים פערים, ותוך זמן קצר כבר הפך לאברך מן השורה, שלומד כבקי ורגיל. סדר יומו טובב סביב סדרי הכולל. הוא לומד בכולל חצות, ובשני כוללים נוספים במשך היום. גם אני זכיתי ללמוד אתו בחברותא.

באחד מימי חודש ניסן תשע"ט, זמן לא ארוך אחרי שישבנו יחדיו ולמדנו, הוא מתקשר אלי ואומר לי: "נדב, תקשיב לי. אני לא רואה!"

"לא רואה? מה פירוש 'לא רואה'?"

"הפירוש זה שאני רואה שחור. חושך. העיניים שלי נכבו".

"אבל רק היום ישבנו ולמדנו וראיתי אותך לוקח את הילדים מהגן?"

"נכון", הוא אומר, "זה קרה אחר כך".

התברר שהסוכרת שגיא ג' סבל ממנה הגיעה לעיניים, ובבת אחת הרשתיות שבשתי העיניים נפרדו ממקומותיהן. כאב לי מאוד לשמוע את זה. גיא ג', שכל החיות שלו מגיעה מהגמרא, מהשולחן ערוך ומכל הספרים הקדושים, יושב כנגדם כבוי עיניים, ואין ביכולתו להמשיך וללמוד כמו שהיה רגיל. גיא ג', האברך הפעיל והנמרץ, הפך להיות תלוי באחרים. הוא נזקק לליווי לכל מקום, וכשישבנו ללמוד הייתי קורא בפניו בקול את דברי הגמרא והשולחן ערוך.

גיא ג' השקיע תפילות רותחות לפני ה' שיחזיר לו את מאור עיניו, ובמקביל ניסה גם לדרוש ברופאים. הם המליצו על ניתוח, אולם אמרו שמכיוון שלא ברור להם אם הוא יצליח, הם יבצעו את הניתוח על עין אחד בלבד. גיא ג' עבר את הניתוח, אולם עינו נשארה אפלה. מכיוון שכך, הוא הותיר את העין השנייה ללא טיפול, והפנה את כל ההשתדלויות לרפואה לכיוון אחד בלבד: לרופא כל בשר ומפליא לעשות. הלכנו הרבה פעמים לקברי צדיקים, ובכל פעם הוא בכה והתחנן שמאור עיניו יחזור לו.

בחודש אלול, קרוב לראש השנה, נסענו לקברי צדיקים. יום שלם של תפילות ותחנונות עברו עלינו. גיא ג' בכה בבכיות גדולות. עיניו החשוכות זלגו דמעות, ואני בכיתי יחד אתו. בלילה הלכנו לישון בצימר קטן ששכרנו באזור, והנה, בבוקר אני מתעורר, ורואה את

ילדי השגחה פרטית היקרים!

מהיום תוכלו גם אתם לשמוע סיפורים מרתקים ומחזקים,

וגם לספר את סיפורי ההשגחה שלכם!

לתודה, ורגיעה הגיעה ללבי. ה' עושה הכול, והוא יעזור לנו. הוא יסדר את כל העניינים. איני יודע איך, ואם יהיה צורך אניגה להסדר של תשלומים עם האינסטלטור. אני מוכן להתאמץ לעשות מה צריך, ובטוח שה' ייתן לי את הכוחות ואת האפשרות לעשות את הנדרש.

למחרת, ערב ראש השנה, לפנות בוקר אני קם לסליחות. בשעה תשע אני כבר בבית, מחכה לאינסטלטור. מחכה ומחכה, והוא אינו מגיע. הזמן הולך ומתאחר, אנחנו אמורים לצאת אל חוץ לעיר וחייבים להתחיל להתארגן, וכך אני מחליט לנסות בכל זאת להשתמש במים חמים. פותח את הברז הראשי, מדליק את הבוילר, ותוך רבע שעה זורמים באמבטיה מים חמים. אני מודיע לבני הבית שהכול בסדר ושיזדורזו, והכל זורם תרתי משמע.

בשעה שתיים עשרה חונה מנוף ליד הבית שלי. האינסטלטור הגיע להחליף את הדוד. הוא עולה עם העוזר שלו לגג, מתבונן ומסתכל מכל עבר ואומר, "נראה שטעינו בכתובת". כשאני רואה אותו אני קורא אליו, "לא. לא טעית. היית אצלי אתמול, ודיברנו שתבוא על הבוקר".

"אז אני לא מבין מה קורה פה" אומר לי האינסטלטור וכולו נדהם. "אתמול ראיתי דוד מקולקל לגמרי, והיום אני רואה דוד שלם, והכול בסדר. פתחת את הברז הראשי?"

"כן", עניתי, "זה כבר שתיים שהוא עובד ומזרים לנו מים חמים".

"טוב. אני לא יכול להסביר את זה. זה משהו מהשמים".

הוא הלך כלעומת שאב, עם כמה איחולים לשנה טובה ומתוקה, ושוב לא קראתי לו. היום אנחנו עומדים בחודש חשוון, והדוד פועל עוד יותר טוב ממה שהיה לפני התקלה. גם דמי השכירות שנחסרו מאתנו השנה, לא העיבו על המצב הכלכלי. איני יודע להסביר זאת, אבל עובדה. הסתדרנו, וכמה טוב שנמנע מאתנו הלחץ של הכנת הדירה.

וכל זה בזכות ההודיה מעומק הלב, על ההבנה הברורה שהקב"ה מדבר אתנו. (יום שני פרשת וירא תשפ"ב, לילה, סיפור 4, אידיש / סיפור מס' 24335)

איזה שאלה, בודאי צריך להוסיף השתדלות

שמי חיים דוד, ואני מתגורר בבית שמש. זכיתי לשבת באוהלה של תורה וללמוד עם חברות גם מחוץ לשעות הכולל, ואני מודה לה' על כל רגע ורגע של זכייה ללמוד את תורתו הקדושה.

בתחילת הדרך, אחרי הנישואין, זה היה כמעט מובן מאלי, אולם עם הזמן נכנסתי לניסיון לא פשוט של פרנסה. בברכת שמים גדלה המשפחה, וההוצאות גם הן גדלו בהתאם. ההכנסה החדושה כבר לא הספיקה, ואנחנו הרגשנו שמוכרחים למצוא תוספת הכנסה. אשתי כבר עבדה בשתי עבודות במאמץ גדול, כאשר בכל פעם היא עושה מרחק של שלושת רבעי שעת נסיעה ממקום עבודה אחד למשנהו. היה לי ברור שאין שום אפשרות להעמיס עליה קושי נוסף, ושמיכיוון שכך, עלי לתת את חלקי בעניין.

מישהו הציע לי להקדיש בערב כמה שעות להגהת ספרים, וההצעה נראתה לי חשבתית שאוותר על כולל ערב ואעסוק בזה, אולם ידעתי שהגהה של ספרים, גם אם הם ספרי קודש, אינה דומה כלל ללימוד אמתי, ואיך אוכל לעזוב את 'תלמוד תורה כנגד כולם' בעד כמה שעות של עמל לפרנסה?

זאת היתה שאלה קשה. הקושי הכלכלי נשף בעורפי, ומנגד, ערכה של שעת לימוד הוא מעל ומעבר לכל הון שבעולם. לא ידעתי מה ה' רוצה ממני, ולכן עשיתי מה שכל יהודי עושה במצב כזה: שואל את הרב מה רצון ה' ממנו. נכנסתי למורי רבי לשאול את פיהו. התשובה של הרב היתה: "דע לך שמי שיושב באוהלה של תורה, יש לו מסלול אחר. הפרנסה שלו מגיעה בשביל מיוחד, ואני אומר לך: תמשיך ללמוד תורה בכולל ערב, כמו שעשית עד היום".

שאלתי: "ומה יהיה עם הפרנסה, לא צריך לעשות השתדלות?"

ענה הרב: "כמובן, אתה בודאי צריך להוסיף השתדלות, אז מהיום תוסיף השתדלות של תפילה, ובתפילת שמונה עשרה, בתפילת 'שמע קולנו', תוסיף בקשה על הפרנסה".

מאז הוספתי השתדלות זו בכל יום, ואני מתפלל על פרנסה מעומק לבי, ביודעי שרק הקב"ה יכול להושיע.

מיד אחרי שהתחלתי עם ההשתדלות החדשה, ראיתי את הישועה! אשתי שתחי קיבלה הצעה לעבודה במקום קרוב לבית, והיא התחילה לעבוד באופן מסודר, בלי נסיעות מפרכות, פחות שעות עבודה בכל יום ובמשכורת גבוהה בשליש מהמשכורת הקודמת.

מצדי אני ממשיך בהשתדלות שלי ומתפלל, ורואה איך הקב"ה שולח את המסר: תמשיך ללמוד, ואני אוסיף לך.

(הבטחון היומי, 'בטחון יומי בחמש דקות', יום חמישי פרשת וישלח)

מיטתו של גיא גד ריקה. השתוממתי. במחצית השנה האחרונה, הבן אדם הרי לא זז לבדו לשום מקום. קראתי לו בקול, "גיא גד! גיא גד!" והנה הוא עונה לי מהחצר: "אני יוצא לטבילה במקווה", נבהלתי. הרי לכל מקום הוא צריך ליווי עם הוראות ברורות; כאן יש מדרגה, פה תיזהר מאיזה מוט. והנה הוא הולך לו במקום לא מוכר.

נטלתי ידיים ורצתי אליו, והוא אומר לי: "תבין, אני רואה! אני רואה!!! הודו לה' כי טוב! ברוך פוקח עיוורים!!!"

זהו המעשה. חצי שנה של תפילות, ימים ולילות חשוכים, ואור האמונה אינו מרשה לייאוש לחדור. חיים גיא גד זכה שרופא כל בשר בכבודו ובעצמו ירפא את עיניו.

כעת הוסיפו לגיא גד את השם חיים לסגולה לרפואה שלמה, וה' יזכה גם הפעם את חיים גיא גד בן מזל לרפואה שלמה ולחיים טובים ארוכים ולשלום, שיחדיו נזכה לראות עין בעין בשוב ה' ציון.

(הבטחון היומי, 'בטחון יומי בחמש דקות', יום שלישי פרשת וישלח)

ספר התורה הגיע לתיקונו

בבית הכנסת הגדול בחיפה יש ספר תורה, שנותר לפני חמישים וחמש שנה, על ידי יעקב אריה בן אליהו הלוי ודינה בת אליעזר עליהם השלום. לא היו להם ילדים, והספר הזה הוא הזיכרון שנותר מהם, שיהיה לעילוי נשמתם. במשך השנים התגלו כל מיני שאלות הנוגעות לכשרות הספר, ולכן הוחלט כי בספר התורה הזה יקראו רק בראש חודש. כבר הרבה שנים שהספר מיועד אך ורק למטרה זו.

בשמחת תורה האחרון התחלק הציבור למניינים, כדי שכולם יוכלו לעלות לתורה. במניין שביבית שני של בית הכנסת, קראו בספר תורה הזה. לכן גללו אותו לסופו, לפרשת 'וזאת הברכה'. בקריאת התורה של יום שני, כשהיו צריכים לקרוא בפרשת נח ב'בית שני', היו מונחים בהיכל שני ספרי תורה. אחד מגולל לתחילת הספר, לפרשת נח, והשני הוא הספר המדובר, שלא גללו אותו מאז שמחת תורה. הגבאים הזהירו את המתפלל שהתכבד בפתיחת הארון, שיוציא את ספר התורה המגולל לתחילתו, אולם על אף שהוא הרים את המעיל כדי לבדוק אם הוא גלול לתחילתו, טעה המתפלל והוציא את הספר השני.

אחרי שהונח הספר על הבימה ונפתח, שוב לא יכלו להחזיר את הספר להיכל, כי ההלכה היא שאם הוציאו ספר תורה לבימה ופתחו אותו, אין להחזירו ויש לקרוא בו. הטעות עלתה למתפללים בדקות ארוכות. הגבאים החלו לגלול את הספר מסופו לתחילתו, עברו את חומשי דברים, במדבר, ויקרא, שמות, הגיעו לאמצע ספר בראשית - וכאן נדהמו לראות בפרשת וירא, כתם גדול שחור המרוח על גבי כמה שורות.

עתה נודע שהספר פסול, והוציאו את הספר השני, שמוכן לפרשת נח, וקראו בו.

אני נרגש לספר את המעשה הזה, למראה ההשגחה הפרטית המופלאה, שהמתפלל שפתח את ההיכל טעה כביכול, והטעות המיוחדת הזאת הובילה לגילוי הפסול. ספר התורה נשלח לתיקון, ומעתה יוכלו להמשיך ולקרוא בו כספר תורה כשר, לעילוי נשמת הנדבנים נוחם עדן.

פלא נוסף ראינו עין בעין, שבתוך הפסוקים עם הכתם השחור היה הפסוק "ויאמר אברהם אל ה'", והנה הכתם השחור דילג במכוון מעל השם, והמילה כולה נותרה שלמה!

(יום שני פרשת לך לך תשפ"ב, בוקר, סיפור 2 / סיפור מס' 22770)

התקשרו לקו השגחה פרטית הישיר לילדים 02-30-11-901

או בקו השגחה פרטית הכללי 02-30-11-300 שלוחה 0 - אחרי בחירת השפה

בקרוב סיפור מתח בהמשכים ועוד...

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

אשרי אדם בטוח בן

בגיליון 77 הובא באריכות מהשיעורים הנשמעים בקו 'השגחה פרטית', שאין תועלת באגירת מצרכים לזמן מרובה, ולא זאת היא דרכו של בעל בטחון. כדברי רבנו בשער הבטחון: "כי הבוטח באלקים נפשו במנוחה, ולבו שליו מצד הגזירות, לדעתו, כי הבורא ינהיג לטובתו בעולמו ואחריתו". עתה הוא עת ניסיון - הקב"ה נותן לנו הזדמנות ואומר לנו: תאמינו בי, עד היום נתתי לכם שלושה שקלים לקנות את חבילת הכוסות, ומעתה אתן לכם גם כן כמה שזה עולה, וכמה שתצטרכו, ממש כמו שהיה תמיד. חן חן למשיבים היקרים שהרחיבו בעניין זה. מחמת קוצר היריעה לא כפלנו להביאים, והבאנו רק את הצד השני. **ושבו הננו להדגיש כי בענייני אמונה ובטחון יש לכל אחד לקיים את המשנה "עשה לה רב", ולהוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו. הדברים המובאים במדור זה הם אך ורק להרבות את הידיעות בענייני האמונה.**

תכין בקיץ לחמה

הרב ישי שלמה מבנימינה: בזהר הקי' (פרשת בשלח) מובא, שהאדם לא יבשל מזון מיום ליום, וכן לא ישאר אצלו מזון ליום המחר. ובמשנה ברורה (סימן קנ"ד) כותב הטעם לזה: "כדי שיבקש בכל יום על מזונותיו". וכן במסכת סוטה (מח): "רבי אליעזר הגדול אומר כל מי שיש לו פת בסלו ואומר מה אוכל למחר אינו אלא מקטני אמונה". המשתמע מכל זה, שגם לעניינינו אין לאגור כלים ומזון. אמנם הרב החבי"ף הגאון מרן רבי חיים פלאגי זצוק"ל בספרו לב חיים (ח"ב סק"ג) מביא את דברי הזוהר הקי' ואת דברי השי"ס בסוטה, ומסיק שדבריהם אמורים על מי שמשאיר מיום ליום מזון מבושל המוכן לאכילה. אך אין שום פקפוק באגירת סתם מזון באסמיו, אדרבא, יש בזה מעלה שאין צריך לבטל מתלמודו בבוזו הזמן להסתובב בשוקים, ע"כ תורף דבריו. ולעניינינו, כאשר קונים מצרכי מזון וכיוצא בזה לזמן מרובה אין בזה שום חשש. וכבר נאמר במשלי (ו, ח): "תכין בקיץ לחמה, אגרה בקציר מאכלה".

הרב משה שפר מבית שמש מביא בזה מעשה רב: מסופר שפעם למדו יחדיו הגאון רבי אלחנן וסרמן עם רעו הגאון רבי יוסף שלמה כהנמן. במהלך לימודם רצו לעיין בספר כלשהו, ומכיוון שבמשנה ברורה מובא הרבה מספר זה, על כן חשבו שאצל מרן החפץ חיים נמצא ספר זה. הם פנו אל מרן החפץ חיים וביקשו לעיין בספר, אך הוא ענה להם שאין נמצא תחת ידו ספר זה. כאשר ראה שהם תמהים הסביר להם: כאשר כתבתי את ספר המשנה ברורה שאלתי ספר זה, מכיוון שבכדי לקנות את הספר הייתי צריך לחפש אחרי כסף, וממילא היה נגרם לי ביטול הזמן וביטול תורה, ע"כ. הנלמד מסיפור זה הוא, שעל כל אחד לכלכל צעדיו בתבונה, ולא יטפול לשלם לאחר מכן בייקר וזה יגרם לו לביטול הזמן, עדיף שיקנה עתה בזול.

לאור עליות המחירים הדרסטיים ראינו אנשים שקנו כמות גדולה של חד פעמי, אולי בהמשך אנשים יצבו משקאות, ומי יודע מה עוד יהיה. שאלתי, האם זה חובת ההשתדלות או שצריך להשאיר להשם לכלכל את פרנסתו מבלי להתערב ולעשות דברים לא שגרתיים.

שאלה מספר 31

הרב משה גולדברג מבית שמש, והרב אשר רבינוביץ מבית שמש: עילית: בהחלט מי שמעות מצויים לו, יכול לרכוש מלאי של מצרכים שיעמדו לימים רבים. כן הוא דרך ההשתדלות. כנהוג בדרכי המסחר - סוחר הידוע לו שהשער עומד להתייקר יותר לו לקנות מלאי במחיר זול בכדי למכור במחיר יותר יקר.

הרב מרדכי הכהן מלאכי מבית שמש: עילית: העומד בדרכה נעילת של בטחון, לדידו אין שום שאלה. הוא אינו זקוק לעשות דבר לפרנסת המחר. אך אדם מן השורה, עליו לנהוג כדרך העולם. כאשר השער עומד להתייקר עליו לבחון את האפשרויות שעומדות בידו - מקום אחסון, כסף מזומן, ולהצטייד בהתאם. איתא במסכת ביצה (טז): "כל מוונתיו של אדם קצובים לו מראש השנה". ומפרש רש"י: "כל מה שעתידי להשתכר בשנה גיזון משם קצוב לו כך וכך ישתכר בשנה זו, ויש לו לזהר מלעשות יציאה מרובה". מדברים אלו משמע, שמי שאינו נזהר יכול לאבד את קצבתו. אמנם כל זה הוא כשיעשה זאת ברגיעות ויזכור שהוא רק משתדל, וכל מוונתיו קצובים לו מה' יתברך.

אמנם הרב מנחם גולדברג מבני ברק מדייק מדברי רש"י הנ"ל להיפך: כאשר קונים מלאי גדול ומוציאים על כך הרבה כסף, הוא כ"ציאה מרובה" ויש לו לחשוש שיחסר לו מעתה דברים אחרים הכרחיים.

לבד שיכון לבו לשמים

הרב שמואל נתן מירושלים, הרב אברהם שלמה וויס מבית שמש: עילית, והרב דב קופמן ממודיעין עילית: הדברים שונים אצל כל אחד ואחד לפי דרגת בטחונו. מי שאיתן בביטחונו, אין לו לטרוד ולקנות עתה בזול. אך היודע בעצמו שעדיין לא הגיע לדרגה נעלה זאת, ושאחר כך יטרודו אותו הרהורי לבו על אשר נהג כן, כמובן שחובי מצד ההשתדלות לקנות בטרם יתייקרו המחירים. כמובן בספר מכתב מאלהו (ח"א), מאמר בטחון והשתדלות: "אם ה' יתברך ינסה אותי, ולא ייתן לו פרנסה על ידי ההשתדלות המועטה שהוא עושה, ייתכן שלא יעמוד ח"ו בניסיון, ויתחרט על מיעוט השתדלותו, ויאבד את בטחונו בה".

הרב יחזקאל מארדר מירושלים: הכלל בזה כמו בכל עניין ההשתדלות, שכאשר עושים זאת מתוך בטחון בה, אזי הוא נעלה למאוד. והבטחון עצמו מועיל, ולא ההשתדלות.

שאלה לעלון 81

מורש אצלינו שמה' אשה לאיש, ומציאת הזיווג היא מידו של הקב"ה, וארבעים יום קודם יצירת הוולד בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני. מאידך גיסא, נפסק בשולחן ערוך שמתור להתארס אפילו בתשעה באב, שמה יקדימונו אחר. איך ייתכן מושג של 'יקדימונו אחר', כאשר הכול מוכרז, מוכן ומזומן?

א.א. - בית שמש

תשובות יתקבלו רק עם מלא ועם עיר עיר יום ראשון פרשת וראי. שם השואל יכתב באש"י תיבות ושם עיר. תשובות יתקבלו רק עם מלא ועם עיר עיר יום ראשון פרשת וראי. שם השואל יכתב באש"י תיבות ושם עיר. T023011300@gmail.com | במייל [דקות 7-3] | 5 < 300-11-02-02 פרטית 300-11-02-02 שולחן 5 < 3 (לאחר בחירת השפה) [נמן הקולטה מוגבל ל-3 דקות] | במייל T023011300@gmail.com | תשובות יתקבלו רק עם מלא ועם עיר עיר יום ראשון פרשת וראי. שם השואל יכתב באש"י תיבות ושם עיר.

השפעה פרטית

מצד התקלים

מדבר חיים. רציתי להגיד לכם רק מילה אחת: "תודה". הקו משריש בלבי את האמונה בקב"ה. בשנים האחרונות התחלתי לעבוד במקצוע מסוים, ואני לא כל כך מרוויח מזה. לעומתי, חברי שהתחיל לעבוד בזה ביחד עמי, יש לו הצלחה גדולה מאוד. ברוך ה' שאני שמח בהצלחתו. אינני יודע אם הייתי שורד את הדבר, לולא החיזוקים הרבים שאני שומע בקו.

מדבר יהודה מבני ברק. לפני כעשרה חודשים חתמתי הוי"ק על סך 180 ש"ח לחודש, עבור הפצת העלונים בעשרה בתי כנסת, לזכות הבן שלי שהיה צריך להיושע ברע של קיימא. העברתי את השמות לתפילה לכל ערי"ח אצל בעל 'חובות הלבבות' וכן לתפילה בכל יום אצל הרבנים. ב"ה עכשיו נולד להם בן, ואפשר להחליף את הבקשה לנחת מהילדים. תודה!

מצד הנחמים

קח גם אתה שותפות קבע בהפצת האמונה בעולם

ותזכה להבטחת הזוהר למזכי הרבים: בניס ובני בניס יראים ושלמים

התקשר עכשיו

לקו השותפות 02.6313.742

העברה לבנק | משלוח בדואר | בעמדות נדרים | לומי סניף 902 | ת.ד. 5475 | פלוס על שם חשבון 57390056 | ירושלים | 'שער הבטחון'

הנצחה פרטית

לזכות עידן ישראל בן טרו אסתר חוגי איריס נועה בת סוליקה ויוצ"ח שיחיה

עלונים ל-40 בתי כנסת

הבטחתי לתרום ולפרסם אם אני יקנה דירה ותרמתי מיד 10 בתי כנסת ובי"ה הצלחתי לקנות דירה בלי משכנתא בזכות הפצת האמונה

משה בן מלכה להצלחה בכל העניינים ולזיווג הגון וארון זאב בן רבקה לזיווג הגון במהרה

בעילום שם לזיווג הגון

לזכות אהרן מרדכי בן חיה דבורה וחיה לאה בת רבקה משה בן רחל לרפואה שלמה בקרוב ויחזור לבריאות איתנה

הצלחת המשפחה בגשמיות ורוחניות

לשם ייחוד קוב"ה ושכינתיה

י.ר. בן ט.י. לרכישת דירה בעי"ק בקלות

להודות ולהלל לבוית"ש על החסדים העצומים ולהתחנך לבריאות וזיווג לא.מ.ב.ת.ה.ש.

בעילום שם לסייעתא דשמיא בתורה תפילה ויראת שמים, והצלחה בהשכרת הדירה במהירות ובמחיר מצוי

הרצה בעילום שם לבריאות והצלחה בהכלל לכל המשפחה

המעוניינים להפיץ את העלון מוזמנים להתקשר למשרד ההפצה

בטלפון 02-5866-075

מענה אנשי בין 13:00-15:00

ניתן להשאיר הודעה בל שעות היעדרות ויחזור אליכם בסיד

משלוח העלונים יהיה ללא תשלום למפיצים 250 עלונים תעלה

בתצוגת בקורות חלקה או 20 עלונים במחיר משלוח בלבד

מייל לשליחת סיפורים: A023011902@GMAIL.COM

העלון יוצא לאור גם באידיש ואנגלית

לקבלת העלון במייל 7-7 T023011300@GMAIL.COM

נקודה מתוך שיעור המופלא של הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א

לחיות את האמונה

השקספ' הוא של המוסדות ואין הדבר נוגע לאשתו, אין הוא צריך להתייעץ עמה. אך לאחר מעשה התברר שגם בזה היה צריך להתייעץ עמה.

אכן, דבר זה צריך לעשות בטרם כל השקעה כספית: להתייעץ עם בני ביתו, זו אשתו. מבלעדי זאת ההשתדלות אינה בישרות, ומשכן אין הברכה יכולה להיות שריוה בה. לא מזמן בא אלי קבלן העוסק בבניית בניינים. הוא הגיע להתייעץ אודות החובות הרבים שיש לו. כבר מספר שנים שהוא עוסק במקצוע זה, וחובותיו הולכים ותופחים. עברתי על החשבונות והבנתני שהוא אינו מרוויח כלום, רק מעביר כסף מכאן לשם ומשם לכאן, ובידו לא נשאר פרטה של רווח.

הצעתי לו, שמענה לפני כל עסקה יתייעץ עם אשתו. ואכן הדבר האייר את עיניו. מעתה התחיל להבחין בהרבה פרטים משמעותיים שלא לקח בחשבון, ובי"ה התחיל לראות ברכה בעמלו.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים בקו השגחה פרטית

המטרה שלנו בלימוד ענייני אמונה ובטחון היא להגיע לחיים מתוך אמונה. שכל מהלך חיינו וכל מעשינו יהיו מתוך אמונה שלמה ובטחון גמור. הדברים אמורים בעיקר בענייני ההשתדלות לפרנסה. הרי בהיר לנו שמפתח הפרנסה נמצא בידי של הקב"ה, ומבלעדי לא נוכל ולא נצליח. לכן בכל פעולת ההשתדלות שאנו עושים, צריכים לראות שזה יהיה בתכלית ההידור ובישרות התואמת את כל גדרי ההלכה.

כאשר באים בקשרי שידוכים חותמים על שטר תנאים. אחד מההתחייבות שמתחייבים שם היא: "אלי יבריחו ואל יעלימו לא זה מזו ולא זו מזו". כלומר: שאנו מתחייבים ליידיע את האשה על כל הפעולות הכספיות שאנו עושים. שמעתי על אחד מגדולי ישראל, שאבי ציווה עליו טרם נישואיו שבכל השקעה שיעשה יתייעץ קודם לכן עם אשתו. ואכן כך נהג כל ימיו. זאת מלבד פעם אחת, היה זה כאשר השקיע כספים של מוסדותיו. בהמשך ירדו הכספים לטמיון. לאחר מכן אמר, שהוא סבר שמכיוון

שיעורי הרה"צ ר' בעריש שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באידיש ופעם בשבועיים בעברית, בשולחן 2 < 3 (לאחר בחירת השפה)